

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.542 van 5 april 2001
in de zaak A. 98.660/IX-2646.**

Gemeenteraadsverkiezing van 8 oktober 2000 te VOEREN.

In zake : 1. Grégory HAPPART,
2. Georges STASSEN,
die woonplaats kiezen bij
advocaten M. UYTENDAELE en N. VAN LAER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Kapitein Crespelstraat 2-4

belanghebbende partij :
Huub BROERS,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Grégory HAPPART en Georges STASSEN op 22 december 2000 hebben ingediend waarbij zij hoger beroep instellen tegen het besluit van 16 december 2000 van het college van provinciegouverneurs waarbij hun bezwaar tegen de gemeenteraadsverkiezing te Voeren is verworpen;

Overwegende dat de vormvereisten voorgeschreven bij artikel 5 van het koninklijk besluit van 15 juli 1956, tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, in geval van beroep als bedoeld bij artikel 76bis van de gemeentekieswet, gewijzigd bij koninklijke besluiten van 16 september 1982 en 28 oktober 1994, werden nageleefd;

Gezien de "memorie van antwoord" van de belanghebbende partij;

Gezien het administratief dossier;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 13 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 februari 2001;

Gelet op de kennisgeving aan partijen van de beschikking tot vaststelling en van het auditoraats-verslag;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaten M. UYTENDAELE en E. JACUBOWITZ die, loco advocaat N. VAN LAER verschijnen voor verzoekers, en van advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor de belanghebbende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Bij de op 8 oktober 2000 in de gemeente Voeren gehouden gemeenteraadsverkiezing waren twee lijsten in competitie. Hun stemcijfer en het aantal behaalde zetels is door het hoofdbureau als volgt vastgesteld :

	<u>stemcijfer</u>	<u>zetels</u>
lijst nr. 14 R à L	1 433	7
lijst nr. 15 VOERBL	1 604	8

Grégory HAPPART en Georges STASSEN waren kandidaat op de lijst nr. 14. Eerstgenoemde is tot gemeenteraadslid verkozen, laatstgenoemde is aangewezen als tweede opvolger.

De belanghebbende partij Huub BROERS was lijsttrekker op de lijst nr. 15. Hij is tot gemeenteraadslid verkozen.

1.2. Met een op 16 november 2000 gedagtekend, in het Frans gesteld bezwaarschrift hebben Grégory HAPPART en Georges STASSEN tegen de gemeenteraadsverkiezing bezwaar ingediend bij het college van provinciegouverneurs.

In hun bezwaarschrift voeren zij aan (1) dat de vereniging "Marnixring" promotieacties heeft gevoerd bij de Nederlandstalige Europese onderdanen die in Voeren hun stem konden uitbrengen en dat zij hen gevraagd heeft om zich massaal voor de verkiezing in te schrijven, (2) dat de sub 1 bedoelde promotieacties verboden gadgets zijn overeenkomstig de wet van 7 juli 1994 en die ook niet opgenomen zijn op de staat van de verkiezingsuitgaven van de lijst Voerbelangen, (3) dat verschillende stembureaus onregelmatig waren samengesteld aangezien Franstaligen niet werden aangewezen, (4) dat er gestemd is volgens het systeem van de geautomatiseerde stemming, hetwelk onwettig is in de mate dat het door ministeriële besluiten wordt georganiseerd en (5) dat de geautomatiseerde stemming geen democratische controle op het verloop van de verkiezingen toelaat. Zij vragen de ongeldigverklaring van de verkiezing en, ondergeschikt, de vervallenverklaring van het mandaat van Huub BROERS, lijsttrekker van de lijst Voerbelangen.

1.3. Op 16 december 2000 besluit het college van provinciegouverneurs het bezwaar als ongegrond te verwerpen en de verkiezing te Voeren geldig te verklaren. Het besluit is in het Nederlands en in het Frans gesteld.

1.4. Op 22 december 2000 dienen de verzoekende partijen hoger beroep in tegen het besluit van 16 december 2000. Zij vragen ook nu dat de gemeenteraadsverkiezingen te Voeren ongeldig zouden worden verklaard en, in subsidiaire orde, dat de belanghebbende partij Huub BROERS, lijsttrekker van de lijst Voerbelangen, van zijn mandaat van gemeenteraadslid vervallen verklaard zou worden. Ten gronde hernemen zij, in bijna identieke bewoordingen, het eerste en tweede middel uit hun bezwaar bij het college van provinciegouverneurs.

2.1. Overwegende dat het verzoekschrift waarmee het onderhavige beroep is ingediend, in het Frans is gesteld; dat, daargelaten de vraag of een bezwaar met betrekking tot een gemeenteraadsverkiezing en het daarop volgend beroep bij de Raad van State niet onder de wetgeving op het gebruik der talen in bestuurszaken valt in zoverre dat verzoekers hun bezwaar en beroep in het Nederlands hadden moeten indienen, de stuitende werking die artikel 65, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State verleent aan het indienen van een verzoekschrift dat niet beantwoordt aan de voorschriften van de bestuurstaalwet, niet te verzoenen is met de spoed waarmee de Raad van State inzake de geldigverklaring van gemeenteraadsverkiezingen uitspraak moet doen; dat de belanghebbende partij ter zake ook geen opmerking maakt; dat dienvolgens de Raad van State de vraag terzijde laat of het verzoekschrift in de juiste taal is gesteld;

2.2. Overwegende dat verzoekers betogen dat zij Franstaligen zijn die zich tot een centrale dienst wenden; dat zij vragen dat een Franstalige kamer van de Raad van State hun beroep zou behandelen; dat de belanghebbende partij zich daartegen verzet; dat zij verwijst naar artikel 52 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en daarbij uiteenzet dat het geschil localiseerbaar is in het Nederlandse taalgebied en dat, aangezien het college van provinciegouverneurs de bevoegdheid van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg overgenomen heeft, er van uitgegaan moet worden dat "de beslissing in het Nederlands getroffen is";

2.2.1. Overwegende dat, overeenkomstig artikel 52, eerste en tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de afdeling administratie van de Raad van State de zaken ingediend op grond van artikel 16 van de organieke wet moet behandelen in de taal waarin de in lagere instantie getroffen beslissing is gesteld, voor zover dat taalgebruik ingepast kan worden in de geldende wetgeving ter zake;

2.2.2. Overwegende dat het college van provinciegouverneurs, ook wanneer het als administratief rechtscollege de bevoegdheid van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg uitoefent inzake kieszaken met betrekking tot de gemeente Voeren, optreedt als een orgaan van het centraal bestuur en dat het dus, als een centrale dienst, de bestuurstaalwet moet naleven; dat een geschil met betrekking tot de geldigverklaring van de gemeenteraadsverkiezing in de gemeente Voeren een zaak betreft die gelocaliseerd is in het Nederlandse taalgebied; dat het college van provinciegouverneurs bijgevolg dat geschil, overeenkomstig artikel 39, § 1, en artikel 17, § 1, 1°, van de bestuurstaalwet, uitsluitend in het Nederlands moet behandelen;

Overwegende dat het college van provinciegouverneurs in dit geval niet dienovereenkomstig gehandeld heeft; dat het uiteindelijk twee beslissingen heeft genomen, een in het Nederlands en een in het Frans en dat het de beide teksten als gelijkwaardig heeft beschouwd; dat uitsluitend de in het Nederlands gestelde uitspraak gevolgen kan hebben en dat aan de Franstalige versie geen enkele waarde wordt gehecht;

2.2.3. Overwegende dat, in het licht van de strikte regeling die de gecoördineerde wetten op de Raad van State op het stuk van het taalgebruik door de organen van de Raad van State bevat, vastgesteld wordt dat verzoekers niet aantonen op grond van welke wetsbepaling de zaak door een Franstalige kamer behandeld zou kunnen worden; dat de Raad van State overeenkomstig artikel 52, eerste lid, van de gecoördineerde wetten het hoger beroep tegen het in het Nederlands gestelde besluit van het college van provinciegouverneurs in het Nederlands moet beslechten;

3.1. Overwegende dat verzoekers in het eerste middel, met verwijzing naar artikel 25 van het internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (hierna: het BUPO-verdrag), naar artikel 3 van het eerste aanvullend protocol bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) en naar het beginsel van de vrijheid en de onafhankelijkheid van de stemming, de ongeldigverklaring van de gemeenteraadsverkiezing nastreven; dat zij uiteenzetten wat volgt : de vereniging 'Marnixring' heeft, met de vraag zich massaal voor de verkiezing te laten registreren, bij Nederlandstalige burgers uit de Europese Unie die in Voeren wonen promotieacties gevoerd, met name het aanbieden van een abonnement voor meerdere maanden op een Limburgs dagblad, gratis tickets voor het openbaar vervoer, reizen naar toeristische plaatsen in

Limburg en gratis inkom voor evenementen of musea; heel wat van die EU-burgers hebben zich voor de verkiezing laten registreren en zij hebben een bewijs van hun inschrijving gevraagd, wat doet vermoeden dat zij zich ingeschreven hebben om van de aangeboden gunsten te kunnen genieten; er mag ook aangenomen worden dat een groot deel van die Nederlandse kiezers daadwerkelijk voor de Vlaamse lijst heeft gestemd; aldus heeft de actie van de Marnixring, die officieel wel gericht was op de promotie van de regio Limburg maar die er in werkelijkheid toe strekte de Nederlandse inwoners van Voeren te overtuigen om zich op de kiezerslijst te laten inschrijven, het resultaat van de verkiezing en de zetelverdeling onder de lijsten beïnvloed want het verschil tussen de lijst Voerbelangen en de lijst Retour à Liège bedraagt -voor de gemeenteraadsverkiezing- 171 stemmen, er hebben in Voeren 557 EU-burgers, waarvan ongeveer 500 van Nederlandse nationaliteit, aan de verkiezing deelgenomen -dit is 85%, tegenover 17,7% in de rest van het land- en voor de gelijktijdig georganiseerde verkiezing voor de raad voor maatschappelijk welzijn heeft de lijst Voerbelangen de meerderheid niet gehaald;

3.2. Overwegende dat de belanghebbende partij in haar memorie van antwoord stelt dat verzoekers niet aangeven op welke wijze de ingeroepen verdragsbepalingen geschonden kunnen zijn door wat zich in Voeren heeft voorgedaan; dat zij vervolgens betoogt wat volgt : aan het vragen van een bewijs door de buitenlandse kiezers die zich voor een gemeenteraadsverkiezing laten registreren is niets vreemds aangezien de reglementering in de afgifte van een dergelijk bewijs voorziet; de toelating van EU-burgers tot de gemeenteraadsverkiezing is door artikel 8 van de Grondwet mogelijk gemaakt en is een uitvloeisel van het Verdrag van Amsterdam waarbij het EU-verdrag gewijzigd is; in het door verzoekers gekritiseerde project van de -met de lijst Voerbelangen

geen banden hebbende- serviceclub Marnixring, dat zich op 28 april 2000 situeert en dat trouwens opgeschort is op het ogenblik dat de partij van verzoekers de actie gekoppeld heeft aan een politieke partij, zijn "de Nederlanders in Voeren als doelgroep aangeschreven in het kader van een project dat erop gericht is aan niet-Belgen de streek, de provincie en het Gewest beter te leren kennen" en is er nooit sprake geweest van een cadeau of van een reis, maar alleen van "het verzenden van enkele kranten van het Belang van Limburg van half mei tot begin juli" en het staat zeker niet vast dat "er zelfs maar een krant aan één Nederlander werd verstuurd in de drie maanden aan 8 oktober 2000 voorafgaand"; de partij van verzoekers heeft "evenzeer EU-burgers aangezet" om te gaan kiezen en het is niet abnormaal dat mensen die sinds jaar en dag in Voeren wonen en er aan het maatschappelijk leven deelnemen zich voor de verkiezing hebben ingeschreven;

3.3.1. Overwegende dat verzoekers de ongeldig-verklaring van de verkiezing nastreven op grond van de beïnvloeding van een aantal kiezers, met name de in Voeren wonende EU-burgers van Nederlandse nationaliteit; dat volgens hen de beïnvloeding bestaat in het aanbieden van geschenken aan die bepaalde groep van kiezers;

Overwegende dat de lijst Voerbelangen bij de gemeenteraadsverkiezing meer zetels heeft behaald dan de lijst Retour à Liège terwijl de uitslag van rechtstreekse verkiezing voor de raad voor maatschappelijk welzijn, waaraan de EU-burgers van vreemde nationaliteit niet mochten deelnemen, net andersom was; dat het feit dat sommige burgers met een vreemde nationaliteit wel aan de gemeenteraadsverkiezing konden deelnemen maar niet aan de verkiezing van de raad voor maatschappelijk welzijn een van de redenen kan zijn voor die verschillende uitslag; dat de belanghebbende partij niet betwist dat er in Voeren een niet-onbelangrijk aantal burgers van

Nederlandse nationaliteit wonen en ook niet dat een ruim aantal van die burgers zich voor de gemeenteraadsverkiezing van 8 oktober 2000 heeft laten registreren;

Overwegende dat oproepen om zich als kiezer te laten registreren, van wie zij ook uitgaan, uiteraard helemaal niet verboden zijn aangezien zij er precies toe strekken dat een groter aantal inwoners van de gemeente bij het democratisch proces betrokken wordt;

Overwegende dat de vrijheid van de kiezers om ongebonden hun stem uit te brengen in het gedrang kan komen wanneer zij er met geschenken worden toe aangezet om voor een bepaalde lijst of voor bepaalde personen te stemmen; dat het evenwel zou getuigen van een schromelijke onderschatting van het beoordelingsvermogen van de kiezer indien daarin ook geschenken zouden begrepen worden die binnen de doelgroep waarin zij worden verspreid, veeleer als een aandachtstrekker worden beschouwd; dat dienvolgens er slechts sprake kan zijn van ongeoorloofde beïnvloeding van een groep kiezers door het verspreiden van geschenken wanneer aangetoond wordt dat de rondgedeelde geschenken onder de kiezers verspreid zijn met de bedoeling om stemmen te werven voor een bepaalde lijst of voor bepaalde kandidaten en dat die geschenken zo belangrijk zijn dat zij het individueel stemgedrag van de tot de groep behorende kiezers hebben kunnen beïnvloeden, in dit geval de in Voeren wonende kiezers van Nederlandse nationaliteit;

3.3.2.1. Overwegende dat verzoekers voor het bewijs van het ronddelen van geschenken een aantal krantenartikels voorleggen, maar dat daarin slechts op zeer vage wijze verwezen wordt naar het verspreiden, door de Vlaamse serviceclub Marnixring van een abonnement op een Limburgs dagblad, van tickets voor gratis busvervoer met De Lijn naar Hasselt, van reizen naar toeristische plaatsen in de provincie met bezoek aan het provincie-

huis of zelfs met een receptie door de provinciegouverneur en van een "folder", een "brochure" of een "boek" over Limburg; dat daarmee niet duidelijk wordt van welke aard de geschenken zijn die de Marnixring precies verspreid zou hebben;

3.3.2.2. Overwegende dat de meest duidelijke informatie afkomstig is van de belanghebbende partij; dat zij een afschrift voorlegt van een 28 april 2000 gedagtekende brief, ondertekend door een Hasseltse projectcoördinator van "Marnixring, internationale serviceclub", waarin namens "de Limburgse vrienden van de Marnixring" aan de "Nederlandse medeburger in Voeren" medegedeeld is dat de Marnixring voor het jaar 2000 een project heeft opgezet om aan de in Voeren residerende buitenlanders "onze streek, onze provincie en ons gewest beter te leren kennen" en waarbij hij aan de adressaat meldde :

"De Marnixring is een vriendenkring die onder meer het bevorderen van de Nederlandse taal en cultuur en de nauwe samenwerking op dat vlak tussen Vlamingen en Nederlanders als doelstelling heeft.
(...).

Samen met deze brief sturen wij u hierbij alvast de brochure 'Limburg en Limburg'.

Vanaf midden mei krijgt u gratis elke dag de regionale krant 'Het belang van Limburg' bij u thuis bezorgd. Wij namen voor u een abonnement voor de periode van midden mei tot midden juli en van midden september tot midden oktober.

In de maanden mei en juni zullen wij u uitnodigen voor enkele busreizen in Belgisch-Limburg met een bezoek aan belangrijke initiatieven op cultureel, economisch, toeristisch en sociaal gebied.

En wellicht ontmoeten wij elkaar in Voeren tijdens de 'Voerendag' op 9 juli 2000.

Wij hopen U met dit initiatief een achtergrond te geven over Belgisch-Limburg en de streek waarvoor u koos om er te verblijven. Binnenkort zult ook u, als Euroburger, de gelegenheid krijgen om inspraak te hebben in het beleid over één van de mooiste gemeenten in die provincie.";

Overwegende dat bij die brief van 28 april 2000 de brief van 7 september 2000 aansluit waarin dezelfde projectcoördinator aan dezelfde personen

mededeelt dat zij "reeds de brochure 'Limburg en Limburg' en gedurende twee maanden een abonnement op 'Het Belang van Limburg' (hebben gekregen, dat zij uitgenodigd zijn geworden) voor een bezoek aan het Limburgs Universitair Centrum en aan het Provinciehuis (en dat hen beloofd was) dit project onmiddellijk na de vakantie verder te zetten" maar dat verdachtmakingen over de steun die de vereniging aldus zou geven aan een politieke partij haar ertoe noopten de actie op te schorten;

3.3.2.3. Overwegende dat aldus aangenomen mag worden dat aan Nederlandse inwoners van Voeren, naast een brochure over Limburg, gedurende twee maanden gratis een abonnement op het dagblad "Het Belang van Limburg" werd aangeboden en dat zij uitgenodigd zijn voor een bezoek aan het Limburgs Universitair Centrum en aan het Provinciehuis in Hasselt maar dat geen enkel gegeven wordt verstrekt noch over de wijze waarop of de omstandigheden waarin de beloofde geschenken bij de Nederlandse kiezers die in Voeren wonen, effectief zijn verspreid noch over de respons die de aanbiedingen waarvan sprake in de brief van 28 april 2000 gekregen hebben; dat uit de door de verzoekende partijen neergelegde persknipsels zelfs blijkt dat de "excursie met rondleiding in het provinciehuis uiteindelijk niet doorgegaan is omdat er te weinig belangstelling voor was";

3.3.3.1. Overwegende dat de Raad van State niet in staat is om concreet en naar redelijkheid uit te maken of de uitnodigingen en de brochure waaraan in de brief van 7 september 2000 wordt gealludeerd wel van aard konden zijn om het stemgedrag van enig kiezer te beïnvloeden;

3.3.3.2. Overwegende dat het gratis ontvangen van een dagblad gedurende twee maanden geen te verwaarlozen geschenk is; dat evenwel verzoekers het door de belanghebbende partij ingenomen standpunt dat de lijst Voerbe-

langen en haar kandidaten geen bindingen hebben met de serviceclub Marnixring, niet tegenspreken; dat voorts het gratis abonnement naar de betrokkenen toe duidelijk is voorgesteld als een geschenk van de vereniging Marnixring en dat de Marnixring in september 2000 aan de beneficianten ook formeel heeft medegedeeld dat de gratis bedeling niet voortgezet zou worden teneinde geen blijk te geven van gebondenheid met een politieke partij; dat die mededelingen voor de betrokken kiezers konden volstaan om hen in alle duidelijkheid te laten inzien wie de schenker was en hoe de schenker zich opstelde tegenover de partijpolitiek in Voeren en om hen meteen tot de conclusie te brengen dat het niet de bedoeling was het geschenk te verbinden met de lijst Voerbelangen of met haar kandidaten voor de gemeenteraadsverkiezing van 8 oktober 2000; dat het verspreide geschenk aldus kadert in de uitvoering van de doelstellingen van een vereniging waarvan geen banden met de lijst Voerbelangen of met haar kandidaten worden aangetoond; dat een dergelijk geschenk, zoals de belanghebbende partij uiteenzet bij haar bespreking van het tweede middel, dan ook veeleer te maken heeft met een discussie over het maatschappelijk project van een vereniging, waarin de vrijheid van meningsuiting primordiaal is, dan met de behartiging van partijpolitieke belangen met betrekking tot een welbepaalde verkiezing;

Overwegende dat verzoekers het verband tussen het kiesgedrag van een groep EU-burgers en de geschenken ziet in het feit dat de betrokken kiezers in groten getale om een bewijs gevraagd hebben betreffende hun registratie op de kiezerslijst; dat, evenwel, voor zover dit in het licht van de hierboven gestelde overweging nog enige relevantie vertoont, verzoekers geen enkel gegeven aanbrengen dat erop wijst dat Nederlandse kiezers meer dan normaal om een afschrift van dergelijk getuigschrift zouden hebben gevraagd, dat dergelijke vragen trouwens in verband kunnen worden gebracht met de

bekommernis van de betrokken kiezers om door het gemeentebestuur wel degelijk als gemeenteraadskiezer ingeschreven te worden aangezien hun enige mogelijkheid om aan de verkiezing deel te nemen verbonden is met de registratie van hun aanvraag en dat hoe dan ook de afgifte van een bewijs van registratie door het ministerieel besluit van 25 mei 1999 is voorgeschreven;

3.3.4. Overwegende, samenvattend, dat verzoekers geen enkel rechtstreeks verband bewijzen tussen de lijst Voerbelangen en de serviceclub Marnixring; dat enkel het gratis gedurende twee maanden bedelen, aan Nederlandse inwoners van Voeren, van de krant "Het Belang van Limburg" als een geschenk kan worden gezien dat in bepaalde omstandigheden het kiesgedrag van zekere personen zou kunnen beïnvloeden; dat evenwel dat geschenk uitgaat van de serviceclub Marnixring, die in alle duidelijkheid aan de beneficianten medegedeeld heeft, eerst waarom zij een gratis abonnement kregen en vervolgens waarom dat abonnement ook werd afgebroken; dat er geen enkele reden is om met verzoekers aan te nemen dat het gratis abonnement op een dagblad als een ongeoorloofde beïnvloeding van het stemgedrag ten voordele van de lijst Voerbelangen of van de op die lijst voorkomende kandidaten moet worden gezien; dat derhalve verzoekers het bewijs niet leveren van een onregelmatigheid die het stemgedrag van kiezers heeft beïnvloed en die aldus de verkiezingsuitslag vitieert; dat in die zin het middel niet gegrond is;

4.1. Overwegende dat verzoekers in het tweede middel de schending aanvoeren van de wet van 7 juli 1994 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven doordat, eerste onderdeel, de in het eerste middel door hen aangewezen geschenken bedeed zijn in de drie maanden die aan de dag van de verkiezing voorafgingen terwijl het volgens artikel 7 van de wet van 7 juli 1994 in het algemeen -dus los van de vraag

of de gebezigde methodes wijzen op een electoraal doel-
verboden is om tijdens die periode geschenken te geven
of voordelen aan te bieden en doordat, tweede onderdeel,
de aangifte van de verkiezingsuitgaven, ingediend door
de lijst Voerbelangen, tegen de wettelijke verplichting
in, geen melding maakt van de kosten die de
Marnixring -een derde in de zin van artikel 6, § 1bis,
van de wet van 7 juli 1994- te haren voordele heeft
gemaakt, wat tot gevolg heeft dat die aangifte onregel-
matig is wegens het verzwijgen van gemaakte uitgaven en
wegens het overschrijden van het toegelaten bedrag; dat
zij vragen dat op grond van dit middel de verkiezingen
zouden ongeldig verklaard worden of dat, in onder-
geschikte orde, de lijsttrekker van de lijst Voerbelan-
gen, de belanghebbende partij, van zijn mandaat vervallen
verklaard zou worden;

4.2. Overwegende dat de belanghebbende partij het
middel als volgt beantwoordt: zij kan over de door de
Marnixring verspreide campagne geen argumentatie opzet-
ten, want zij was helemaal niet betrokken bij de actie
maar uit ingewonnen inlichtingen blijkt wel dat de
campagne niet zomaar in verband gebracht kan worden met
een politieke partij, en zeker niet met de hare;
artikel 7 van de wet van 7 juli 1994 kan uiteraard niet
beletten dat er nog maatschappelijke discussies gevoerd
worden of dat er nog maatschappelijke projecten worden
opgezet omdat zulks de vrije meningsuiting in het
gedrang zou brengen; zo is het inderdaad ondenkbaar dat
elk project dat wordt opgezet door om het even welke
vereniging om bijvoorbeeld het ecologisch bewustzijn te
activeren, om het multiculturalisme, de solidariteit met
de derde wereld, het belang van het gezin in de schijn-
werpers te plaatsen aangerekend zou moeten worden aan de
politieke partij die in haar verkiezingspropaganda een
dergelijk thema behandelt; het door de internationale
serviceclub opgezette project om niet-Belgen de streek
waar zij verblijven beter te leren kennen heeft in

beginsel dan ook niets te maken met verkiezingsuitgaven; het is trouwens ook onjuist dat het door de Marnixring gevoerde project dicht zou aansluiten bij de ideeën van de lijst Voerbelangen want die komt op voor de meertaligheid en de taalhoffelijkheid wat niet het geval is met de Marnixring die eerder opkomt voor eigenheid en de promotie van enkel de Nederlandse taal en cultuur; terecht heeft het college van provinciegouverneurs dan ook besloten dat de Marnixring geen derde is in de zin van de wet van 7 juli 1994 en dat de door die vereniging ingezette middelen geen politieke boodschap brengen; de verzoekende partijen leveren daarenboven niet het minste bewijs dat de gewraakte actie van de Marnixring plaatsgevonden heeft in de sperperiode van drie maanden voor de verkiezing, want de Marnixring heeft op 28 april 2000 de Nederlandse Voerenaars aangeschreven en er is nadien nooit een busreis geweest terwijl ook de verspreiding van een krant in de sperperiode niet wordt aangetoond en terwijl, in ieder geval, de verspreiding van enkele kranten in de sperperiode als een blijk van sympathie kan worden beschouwd die buiten de verkiezingsproblematiek kan worden gehouden;

4.3.1. Overwegende dat het middel steunt op de schending van de bepalingen die door de wet van 7 juli 1994 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van de provincieraden en de gemeenteraden, de districtsraden en voor de rechtstreekse verkiezing van de raden voor maatschappelijk welzijn in de gemeentekieswet zijn ingevoegd; dat die bepalingen ertoe strekken een verkozen gemeenteraadslid van zijn mandaat vervallen te verklaren; dat zij er in beginsel niet toe kunnen leiden dat een verkiezing in haar geheel ongeldig verklaard wordt; dat, waar verzoekers in hoofddorde de vernietiging van de gemeenteraadsverkiezing vorderen, het voorwerp van de vordering de grenzen van het middel overstijgt en het middel derhalve onontvankelijk is; dat de Raad van

State in het kader van het middel enkel mag nagaan of er redenen zijn om de belanghebbende partij van zijn mandaat van gemeenteraadslid vervallen te verklaren;

4.3.2. Overwegende dat verzoekers terecht stellen dat de wijze waarop geschenken tijdens de sperperiode verspreid zijn het verboden karakter van die verspreiding -zoals dat volgt uit artikel 7, § 1, 1°, van de wet van 7 juli 1994- niet kan tenietdoen; dat voor het overige de Raad van State nergens in de wet van 7 juli 1994 leest dat ook propaganda die geen electoraal doel heeft, dat wil zeggen propaganda die er niet op gericht is het resultaat van een politieke partij, een lijst of een kandidaat bij de op handen zijnde verkiezingen gunstig te beïnvloeden, verboden is in de sperperiode;

Overwegende dat bij het onderzoek van het eerste middel is uiteengezet dat verzoekers niet aantonen dat de voordelen die de serviceclub Marnixring in het kader van het project dat bij brief van 28 april 2000 aan de in Voeren wonende Nederlanders ter kennis is gebracht kon gezien worden als verkiezingspropaganda ten voordele van de lijst van de belanghebbende partij; dat zulks betekent dat, in het kader van dit middel, de Marnixring niet kan beschouwd worden als een derde in de zin van artikel 6, § 1, van de wet van 7 juli 1994, wiens acties worden aangerekend aan de begunstigde lijst, zowel voor wat de verspreiding ervan tijdens de sperperiode betreft als wat de aanrekeningen van de kostprijs ervan betreft; dat zulks ook betekent dat de door verzoekers aangeklaagde misbruiken niet in aanmerking komen om de lijstaanvoerder vervallen te verklaren van zijn mandaat; dat het tweede middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

Het besluit van het college van provinciegouverneurs, waarbij de uitslag van de gemeenteraadsverkiezing te Voeren, vastgesteld door het hoofdbureau, geldig wordt verklaard, wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf april 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.